

Nieuw licht op Bachs parel

In aanwezigheid van gasten als kamervoorzitter Martin Bosma, Paul de Leeuw, Job Cohen, Paul Witteman en Hanneke Groenteman werpt het Nederlands Kamerkoor met het Residentie Orkest en het fruitige Haags Matrozenkoor verrassend nieuw licht op het eeuwenoude juweel, Bachs Matthäus Passion.

Leiden ■ Gezeten op een prominente plaats in de Pieterskerk, waar de akoestiek extra meedoet om de bittere schoonheid van dit lijdensverhaal optimaal te beluisteren, levert bepaald meerwaarde op. Bijna ieder onderdeel kent zijn eigen nuance, maar die is te bespelen. Elke dirigent doet dat op eigen wijze.

Het snelle tempo, dat dirigent Richard Egarr in koralen en turbade voor ogen staat, ook de sterk beeldende, welhaast gebiedende directie, die op alle onderdelen bijzonder licht laat vallen, geeft deze uitvoering een nieuwe lading. Als orkest-dirigent (in tegenstelling tot koordirigent Peter Dijkstra) heeft Egarr beide disciplines stevig onder controle, zelfs als hij achter de klavecimbel kruipt om mee te doen met het continuüm weet hij met de linkerhand het plenum wegwijst te houden.

Monumentaal

Elke keer weer trekt die eerste monumentale grondharmonie een diepe voor richting het panoramische landschap van schuld en boete, licht en duisternis, dat Egarr op zijn wijs betovert. Meer dan in andere uitvoeringen krijgen de vier partijen een samengebalde, maar ook 'persoonlijke' kracht toebedeeld. Orkest en koor musiceren gepassioneerd, transparant en licht, alsof er een zuchtje wind doorheen blaast. Een koraal zoals 'Ich bin's, ich soll büßen' stormt schrikbarend snel op je af. Ook de

De Matthäus Passion in een volle Pieterskerk in Leiden met diverse prominente gasten.

FOTO TACO VAN DER EB

aria 'Ich will dir mein Herze schenken' schokt, echter hoopvol, stralend en betrokken vertolkt door Ilse Eerens. Waarna het koraal 'Was mein Gott will gescheh allzeit' volgt dat imponeert om zijn zeggenschap. Die laatste zin 'Wie God vertrouwt, vast op hem bouwt, zal niet verlaten worden' klinkt zo vastberaden dat het gevoel je bekruipt: dat zou best wel eens waar kunnen zijn.

Glashelder

Er zijn momenten genoeg die je bij de keel grijpen. De evangelist die het verhaal brengt alsof het gisteren is gebeurd, glashelder, vol

Muziek

Matthäus Passion: Nederlands Kamerkoor en Residentie Orkest o.l.v. Richard Egarr, met Haags Matrozenkoor, Ilse Eerens (sopraan), Barbara Kozelj (mezzo), Nick Pritchard (tenor, evangelist), Peter Harvey (bas, Christuspartij), Joshua Ellicott (tenor) en Stephan Loges (bas). Gehoord: 29 maart, Pieterskerk, Leiden.

emotie en kracht. Met hart en ziel, bloedwarm zingt de alt-mezzo het 'Erbarme dich', evenals de sopraan die de Pieterskerk vult met haar jubelende klank in 'Aus Liebe will mein Heiland sterben'. Bas en

tenor zingen oprecht, of hun leven ervan afhangt. Peter Harvey als Jezus spant letterlijk de kroon om zijn superieure interpretatie van een mens die weet waarom het gaat in het leven; heb je naaste lief!

De stem van het volk opgehitst door de 'Hoge Raad' van priesters 'Es ist des Todes schuldig' dreunt schrikbarend eensgezind door de hoge kerkruimte. In tegenstelling tot het orkest, waarin de blazersgroep (fagot, hobo en fluit) glansrijk 'zingend' aria's voorgaat en begeleidt.

Wat op den duur gaat irriteren is de manier waarop Egarr onrustig van plaats verandert, steeds even op z'n kruk ploft om het continuüm van achter de klavecimbel te versterken, bij tijd en wijle het directe zicht op orkest I verliest.

Lidy van der Spek